

a je nehote pogodil svojega lovskega so-tovariša Artnaka.

Skočil v Savo radi 200 Din. 19 letni Karol Gams, dimnikarski pomočnik v Radečah pri Zidanem mostu, je skočil v Savo in utonil, ker je zapravil svojemu gospodarju 200 Din.

izpred sodišča.

Obsojen cerkveni ropar. Iz romarske cerkve na Ptujski gori je bila 8. marca ukradena 50.000 Din vredna monštranca iz leta 1757. Kot tat in cerkveni ropar je bil 25. aprila v Mariboru obsojen na dve leti robije Franc Potočnik. Odsedel bo še kazni deset mesecev, ki mu je bila radi pomiloščenja 1. decembra pogojno odpuščena.

Oprostitev pred sodiščem. V Galuškaku je umrla lani 5. februarja Franciška Senčar, 72 letna prevžitkarica. Ljudje so začeli govoriti, da je bila zastrupljena. Sodno raztelesenje je po preiskavi v Ljubljani dognalo, da je Senčarjeva res podlegla zastrupljenju z mišnico. Obdolžena sta bila groznega dejanja sin rajne posestnik Vinko Senčar in njegova žena. Obtožnica ju je dolžila, da sta dogovorno po zrelem preudarku ter iz koristoljubja usmrtila mater, oziroma taščo na ta način, da sta ji primešala mišnice v ajdovo kašo. Oba obtožena sta bila pred mariborskim velikim senatom 21. aprila oproščena.

Dvakrat preložena razprava končana. Pred mariborskim sodiščem je bila 24. zaključena že dvakrat preložena razprava proti 21letnemu posestnikovemu sinu Francu Mustarju in 41letnemu posestniku Alojziju Špelcu iz Selnice ob Muri. F. Mustarja je dolžila obtožnica, da je lani 26. X. v krčmi na Sladkem vrhu ob severni meji udaril v pretepu Antonijo Rajter z ročico po glavi. Udarjena je umrla na posledicah en dan po zločinu v bolnišnici. Špela je lažje poškodoval več fantov. Mustar je bil obsojen na 3 leta in 2 meseca robije. Špela na 2 meseca in 10 dni strogega zapora pogojno na 2 leti.

250 glav kuretine je pokradel Ivan Kosi iz Dornove pri Ptujju s svojo tričlansko

družino in je bil v Mariboru obsojen na dve leti in šest mesecev robije.

Odgovor za dva uboja. Dne 21. aprila so obravnavali sodniki v Celju dva uboja. 24 letni delavec Jože Lampret iz Zagorja pri Ponikvi je napadel 16. februarja 30 let starega Jakoba Slatinška s Slatine in ga je udaril s kolom po glavi. Udarjeni je podlegel poškodbam v celjski bolnišnici. Ubijalec je bil obsojen na tri leta robije, na plačilo 1000 Din povprečnine in na povračilo bolniških in pogrebnih stroškov. — 17. marca zvečer je bil na Pristavi pri Pilštajnu v Čepinovem vinogradu napaden Janez Leskošek, ki je dobil z motiko udarec po glavi. Vsled udarca je nastopilo zastrupljenje, za katerim je poškodovani umrl. Napadalec Miha Leskošek je bil obsojen na 18 mesecev strogega zapora.

Pri lenivosti črevesja,

črevesnemu katarju, obolenju danke, odstrani naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica zapako dolnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da uporaba

FRANZ-JOSEFOVE

vode odlično regulira funkcije črevesja.

Ogl. reg. S. br. 15.483/35

Zasluzeno kazni je prejel nevaren vlomilec. V Celju so obsodili na pet let robije 31 letnega Alojza Belar, ki je po poklicu rudar in pristojen v Zagorje ob Savi. Po prestani kazni ga bodo pridržali še štiri leta v kazenskem zavodu. Obsojeni je kazni zaslužil, ker je imel že večkrat posla s sodiščem. Lani je zagrešil v srezu Laško kar tri vlome in je pobral vse, na kar je naletel. Slednji njegov vlom je bil v mrtvašnico v Izlakah, iz katere je vzel kramp. S tem orodjem je vdrl v cerkev. Odprl je nasilno tabernakelj. Iz monštranca je izmaknil presv. hostijo, jo pojedel in vtaknil v žep pozlačeno lunulo. Lunulo je položil v Zagorju na tračnice, da jo je stisnil vlak. Hotel jo je prodati, ko je pa uvidel, da je brez večje vrednosti, jo je zavrgel.

Slovenska Krajina.

Novomašnik. V Ljutomeru je daroval novo sv. mašo prekmurški rojak g. Drago Žižek, ki je končal bogoslovje v Šibeniku in bo tam tuž stopil v dušepastirsko službo.

Sobota. Nastopil je službo sekundarja v naši bolnici g. dr. Avgust Hribovšek. Prejšnji sekundarij g. dr. Emanuel Pertl je odšel v Ponikve pri Rakeku. — Gospodarska in dijaška podporna zadruga v Soboti je imela 13. aprila svoj občni zbor, ki se ga je udeležilo veliko ljudi. Zanimanje za to humano ustanovo je bilo veliko. Izvolilo se je sledeče načelstvo: g. dr. Šerbec, Štubelj, Jerovšek, Karoš, Nemeč, Fossi, Čačinovič. Člani nadzorstva so: Gumilar, Hahn, Bac, Sopač, Zver. — Dne 22. aprila se je vršil ob 8. uri zvečer občni zbor društva »Sola in dome«. Zanimanje za to je bilo zelo veliko. Vsa poročila so bila izčrpno podana in so pokazala društvo v polnem razvoju.

Beltuči. V začetku meseca aprila se je vršilo pri nas zborovanje učiteljskega lendaškega sreza. Na zborovanju je predaval profesor g. Vilko Novak o temi: »Prekmursko šolsko slovstvo.« — Naše prosvetno društvo pripravlja za 26. maj, ko se bo vršila pri nas sv. birna, igro na prostem. Med ljudstvom vlada že sedaj veliko zanimanje.

Crensovci. Marijin vrtec priredi v nedeljo 3. maja, popoldne po večernici, v Našem domu mladinsko proslavo prvoobhajancev. Vsi prijatelji naših najmlajših iskreno vabljeni!

Crensovci. V sredo dne 22. aprila je smrt pobrala mlado dekle, 14letno Prša Rozino iz Crensovcev. Dolgih devet mesecev je potrpežljivo in udano nosila bolezen ter iskala zdravja v bolnici in pri raznih drugih zdravnikih, pa vse zaman. Pogreba, ki je bil v četrtek dne 23. aprila, so se udeležili gg. učitelji, šolski otroci in mnogo ljudstva.

Gornja Lendava. Imeli smo dne 13. t. m. tu-kaj ustanovni občni zbor Prosvetnega društva. Izvoljen je bil sledeči odbor: Janko Škraban, kaplan; Zokš Verona, Kočar Alojz, šinko Kristina, Slamar Franc, Bačič Franc, ban. svetnik, in Zelezen Franc. Društvo šteje ob ustanovitvi 90 članov. Na belo nedeljo je priredilo društvo slavnostno akademijo na prostem pred cerkvijo. Prisostvovalo ji je okoli 1300 ljudi. Akademija je obsegala dve pevski točki, ki so jih

»Janez, odmolili smo in spat se spravljamo. Zato nam ni za preroke, ki norčave novice trosijo.«

»Hehehehe!« se je Janez zarežal; »menda mislite, da ga imam pod klobukom. Pa sem jih rajši pustil pri polnih litrih in sem si dejal, da si ga bom pri vas za požirek zaslužil. Ne, zaradi tega nisem prišel. Hotel sem vam le z novico priti, dokler je še nova.«

Zdaj jim je vse po vrsti povedal, kaj se je danes na sodnji zgodilo.

»Vidiš, Marta, jaz sem zmerom rekla, da Tevž ni tak, da se mu je morala kaka nesreča zgoditi!« je vzkliknila Mojca.

»Tiho in spat!« je velel oče; »nas vse to ne briga.«

Marta je stala blede ko zid in se je oprijemala stene. Zamolklo je ponovila očetove besede:

»Ne, nas vse to ne briga.«

Marka in Luka, njena brata, bi bila rada še več kaj izvedela. Oče pa je presekal besedo, pomočil roko v kropilnik, pokropil otroke ter odkrevsal za njimi po stopnicah. Janez se ni mogel načuditi, počasi se je odpravil, Zefa pa je zaprla duri za njim.

Marti je bila ta noč bridka in huda. Tako so se ji podile misli po glavi, da niti za trenutek ni mogla zaspiti. Drugi dan dopoldne je imel Marka opravke pri kovaču; ko se je vrnil, je vedel vse potrditi, kar jim je Janez prejšnji večer povedal. Zdaj Marta

nekaj dni ni šla iz hiše. Za en del se je hotela jezikom izogniti, za drugi del pa je željno čakala, da se oglasi Tevž. Ali čakala je zaman. Tevž je že zdavnaj zapustil kraj in dolino.

Ko je šla v nedeljo v cerkev, so se vsi ozirali za njo. Nihče pa ni mogel na njej kaj posebnega opaziti. Resna in zbrana je bila kakor druge mali in nobenega sledu ni bilo, da jo je kaj zbegalo. Podkrajčani so si to po svoje razlagali; eni so dejali, da je strašno prevzetna, drugi so trdili, da ni mogoče, da bi bila s Tevžem kdaj kaj imela. Za nobenega fanta ji ni mar, najmanj še za Tevža.

Dolgo časa v Podkrajju niso o ničemer drugem govorili kakor o Blazinki, o Kristofu in o Dvornikovih. Zdaj se je sodba čisto obrnila. Vse je bilo proti Blazinki, Tevž pa se jim je vedno bolj smilil. Marsikaka ženica in še posebno marsikatero dekle je pretočilo kaj grenkih solz zaradi bridkosti, ki jih je Tevž pretrpel, da je svojo siročino skrnil.

Kakor so pripovedovali čevljarjevi, je prišel Tevž tisti večer po razpravi pozno po svoje reči, je plačal, kar je bil še dolžan, in je odjadral v noč. Teden dni na vrh, ko je bila ponovna in končna razprava, so ga Podkrajčani zadnjič videli.

Ko je stala konec novembra Blazinka pred sodniki, se je še enkrat prikazal. Iz Podkrajja je prišlo ta dan mnogo ljudi pričevat, glavna priča pa je bil Tevž. Na sebi je imel novo, lepo obleko in tudi v

in duhovščine. Bataljoni Italijanom udanih Askarov so izvajali ob priliki slovsnega vohoda v mesto bojne in zmagoslave plese, kakor so običajni med Abesinci.

Kam se je zatekel neguš po umiku iz Desije.

Kakor že omenjeno spredaj, je bil nastanjen vrhovni abesinski stan pod poveljstvom neguša v Desije na severu. Zavzetju postojanke Desie se je upiral cesar s svojo gardo, ki je bila obupne boje z italijansko premočjo krog mesta Kvorum pred Desije. To bitko, ki je končala porazno za negušovo gardo, je vodil sam cesar in je bival ob času bojev v takozvani knežji votlini.

SLOMSEKOVE ŠMARNICE.

V letošnjem maju bomo častili majniško kraljico s čitanjem Slomškovih šmarnic. V teh šmarnicah nam daje Slomšek smernice in opisuje cilj našega življenja.

Šmarnice niso le za cerkveno berilo, pač pa so pripravljene tudi za vsako domačo majniško pobožnost, kakor tudi za vsako drugo priliko in vsak čas.

Cena broširani knjigi je Din 18.— in vezani knjigi pa Din 28.—.

Naroča se pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

prav lepo zapeli naši fantje in dekleta; govor je obsegal v glavnem: kaj je novo društvo, kdo je (iz ljudi in za ljudi) in kaj hoče (izobrazbo in pošteno zabavo). Potem je sledila kratka igra in na koncu liturgična pesnitev. Ljudje so se navdušili za naše društvo in obljubili vsestransko pomoč. Društvo se pripravlja na materinsko proslavo v drugi polovici maja. Kakor odbor, tako tudi članstvo jamči, da bo društvo raslo in rodilo obilo sadov. — Naš šolski upravitelj g. Beloglavec je odšel na tečaj gospodarstvo-nadaljevalne šole v Maribor. Zastopa ga g. Pagonova. Dobili smo tudi novega učitelja. Smo prav zadovoljni z njim. Naj bo še on z nami! — Na javni dražbi je bilo dne 18. t. m. prodano poslopje pri cerkvi, last g. Gumilara. Hišo je kupil g. Hüll in misli otvoriti v njej svojo pekarno in trgovino.

Tihotapčeva usoda. V bližini Petajncev so graničarji pozno v noči zaustavili znanega tihotapca Ruperta Senekoviča iz Samušanov v trenutku, ko je hotel prekoračiti državno mejo. Ker ni postal na poziv, se je poslužila obmejna straža orožja. Senekovič je obležal, zadet od dveh krogel. V brezupnem stanju so ga prepeljali v bolnico v M. Soboto.

Ubita in vržena v Muro. V Melincih so polegali kmetje iz Mure neznanu, 25 do 30 let staro utopljenko, ki je imela na zatilniku od topega orodja prizadeto rano. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bila neznanica ubita z udarcem po zatilniku, nato pa vržena v Muro, kjer je bilo truplo 3 do 4 dni. Zločin je bil iz-

Po pobegu garde in cesarja so našli italijanski vojaki votlino, koje tla so bila pokrita z dragocenimi preprogami in stene pa okraščene s tapetami, na katerih je naslikan lev plemena Juda, iz katerega izvajajo abesinski cesarji svoj izvor. — Vhod v votlino je bil zavarovan s topovi. V notrajnosti je bilo vse polno francoskih plinskih mask, strojníc, razne municije ter angleška radio-sprejemna in oddajna postaja. Votlina je bila razsvetljena in se je dala kuriti s pomočjo močnih električnih baterij. V manjši stranski votlini je bila bolnica, v kateri so naleteli Italijani na zdravila in zdravniško orodje. V cesarski

obraz mu je bilo videti, da mu je dobro; le pogled mu je bil tako žalosten in plah. S sestrami in s krojačem je nekaj malega spregovoril, krojaču je tudi povedal, da je dobil čedno službo kot oskrbnik na posestvu graščaka Vitezoviča. Po domačem kraju ni vprašal in po nikomer v Podkrajju. Z drugimi se ni menil in je le na kratko odgovarjal, ako ga je kdo kaj vprašal. Le ko je proti Blazinki pričeval, mu je bliskalo oko kakor nekoč, ko je še bil poveljnik strelske družine. Odločno in jasno je govoril. Blazinka je tajila in se otepala kakor mačka v vreči. Toda ni ji pomagalo; obsodili so jo na deset let ječe. Ko je čula obsodbo, je vsa pobesnela.

Tež je v naglici še stisnil mojstru Krištofu nekaj v roko — bilo je onih tri sto dinarjev, ki si jih je vzel na posodo — in je izginil, ne da bi se bil od koga poslovil.

Stirinajst dni potem je na Blazinovem zapel boben. Izkupili so toliko, da je tudi Tež prišel do svojega. Ni ga bilo blizu, ampak je kar po sodnji prenesel svoj denar na kmete v Rovtah in tako poplačal svoj dolg.

V novi službi je imel dela čez glavo. S pridnostjo in poštenostjo si je kmalu pridobil graščaka. Čez dan ni imel kdaj misliti na to, kar je bilo; zvečer pa so se oglašali spomini. Ni jih in ni jih mogel odgnati. Večkrat so ga mučili še v sanjah in navadno se je vpletala vanje podoba Zvonikove Marte. Ne, tako to

vršen nekje v Avstriji in ga bo že razkrilo poizvedovanje.

Pod pretvezo barantanja izvršena tatvina. Pri posestniku Grabarju v Kobiljah je barantal neznan možki v hlevu za bika. Med kupčeva-

njem, ki ni bilo zaključeno, sta kupčeva spremeljalca ukradla Grabarju iz omare v hiši 6000 Din. Orožniki so prijeli na progi Ljutomer—Sobota živinskega barantača, ki je zvalil okradenega v hlev.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Prosvetno društvo ponovi v nedeljo dne 3. maja, popoldne po večernicah, igro »Krivoprisežnik«. Vabimo k vpriporitvi tudi sosednje župnije!

Veržej. Tukajšnja dekliška Marijina družba obhaja v nedeljo dne 3. maja desetletnico svojega obstanka. Ob tej priliki bo dopoldne pri poznem sv. opravilu slovesen sprejem novih članic. Popoldne pa v dvorani Marijanišča Marijina proslava z duhovno igro »Izvoljena devica«.

Ormož. V nedeljo dne 3. maja popoldne vsi v kletarsko dvorano v Ormož! Kaj pa bo tam? Igra? Ne, temveč spevoigra, to je igra, pri kateri se nič ne govori, temveč samo poje in je kaj takega redko videti na naših odrih. Tomazevščani pridejo k nam ter bodo točno ob 4. uri popoldne vpriporili v kletarski dvorani zanimivo, podučljivo in nad vse veličastno spevoigro »Darinka«. Na sporedu so tudi še razne burke in kupleti. Pripomniti moramo, da igra ne traja več kot dve uri in boste lahko vsi šli še na tombolo, ali na kake druge veselice od zunaj.

Sv. Urban pri Ptujju. V nedeljo dne 3. maja se vrši pevski koncert z vpriporitvijo Vodopivčeve operete »Kovačev študent«. V programu je tudi več izbranih narodnih pesmi. Urbančani bomo v obilnem številu posetili to pevsko prireditelje.

Slovinci v Zagrebu. Bela nedelja je potekla nad vse pričakovanje lepo in slovesno. Pri sv. Roku smo obhajali petletnico, kar se je začela služba božja za zagrebške Slovence. Za petletnico je prišel v Zagreb g. svetnik Kalan Jan, ki je bil začel to prevažno dušnopastirsko delo. Dopoldne je opravil peto sv. mašo z lepim nagovorom, popoldne pa prav tako večernice z govorom. Cerkev je bila obakrat mnogo premajhna za vse Rokovce. Zvečer je bila proslava v Jeronimski dvorani. Najprej je g. Jože pozdravil vse goste (med drugimi je bil tudi župnik sv. Blaža msg. Kerdič s kaplanom g. Sušo, kanonik Barle Janko in zastopniki č.č. g. salezijancev in frančiškanov) in povedal nekaj misli glede sv. Roka in Slomšekovega prosvetnega društva. Nato so Slomšekarji zaigrali pretresljivo igro »Podrli križ«. Med odmori je zapel naš priljubljeni »Slovenski oktet« nekaj ognjevitih pesmi, otroci so deklamirali ljubke pesmice in g. Kalan je pripovedoval spomine. Bil je res lep večer, ki ga ne bomo pozabili.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Maribor. Po dolgi in mučni boleznici je 23. t. m. umrla gospa Ana Kraner v starosti 56 let, žena sodarskega pomočnika ter dolgoletnega naročnika »Slovenskega gospodarja« in »Nedelje«. Rajna je bila dobra žena in skrbna gospodinja. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb. Spremljalo jo je veliko ljudi na njeni

zadnji poti. Blag ji spomin in naj počiva v božjem miru!

Marenberg. V Mozirju je v četrtek 16. aprila umrl v 73. letu starosti po širni Sloveniji znani akademski kipar in pozlatar g. Ivan Cesar. V Marenbergu je leta 1901 lepo prenovil veliki oltar pri Sv. Janezu in izdelal več kipov po

ni moglo ostati — pozabiti mora, mora, mora pozabiti in pokopati...

Okoli Božiča je bilo, ko je dobil pismo iz Podkrajja. Že na ovitku je spoznal pisavo ženske roke. Razburjeno ga je odprl. Res! Marta mu je pisala.

Ljubi Tež!

Mojster Močilnik mi je povedal za Tvoj naslov, in zdaj, ko sem ga izvedela, Ti moram pisati. Zelo rada bi se bila s Teboj pogovorila, ko bi bil le prišel. Vem, da sem Te hudo užalila, in zato Te ni več. Toda vsega nisem sama kriva. Ko bi mi bil Ti le malo zaupal in mi povedal, v kaki stiski si bil, gotovo ne bi bila nikomur besedice črhnila in bi Ti bila ostala ob strani z vsem srcem in z vso dušo. Ako misliš, da sem ponosna, se zelo motiš. Dejala sem, da bi me moral bolje poznati. Nekaj na svojo čast pa mora vsako pošteno dekle dati; toda zaradi tega Ti nikoli ne bi bila zamerila kaj takega, čemur nisi sam nič kriv. Bilo, kar bilo, Tvoje dobro ime je brez madeža in občudujem Te, da se nobene žrtve nisi ustrašil in si bil tako zvest in pošten. Takega moža bi me ne bilo treba biti sram in mene tudi nikoli sram ne bi bilo. Oče Te zdaj tudi čisto drugače sodijo. Večkrat rečejo, da si vreden vsega spoštovanja; svojemu očetu si bil dober sin — kakor mladi Tobija v sv. pismu, ali pa še bolj. Zato boš še srečen. Meni se v srce smiliš, ko po-

župniji. Njegovo delo so Marijine podobe pri podružnicah, ki se nosijo v procesiji. Med svetovno vojno je naredil dva lepa kipa Srca Jezusovega in Marijinega za župno cerkev v Mariburgu. Gospod mu daj večni mir!

Sv. Anton na Pohorju. V nežni dobi življenja, v starosti 11 let. je umrl Franček Mravljak; preselil se je k Gospodu Jezusu, za katerega je več let pridno in zvesto ministriral v naši znameniti romarski cerkvi. Umrl je v slovenjegraški bolnici, dobro pripravljen za večnost. Na belo nedeljo so ga pripeljali domov, v torek pa smo ga pokopali ob obilni udeležbi znancev in sorodnikov Mravljakove hiše. Z lepimi besedami se je poslovila od svojega učenca gđc. Zlatka Köchl. Ves grob je bil zasut s pomladanskim cvetjem kot z zadnjim pozdravom sošolcev in sošolk. Počivaj sladko v naročju Gospoda Jezusa ter izprosi tolažbo preostalim, posebno svojim potrjim staršem!

Sv. Janž na Dr. polju. V Trničah je umrl 18. aprila Anton Areh, kmečki fant, star 31 let. Bolehal je na želodčni bolezni, kateri je po težki operaciji podlegel. Bil je globoke vere in poštenega življenja ter je vestno izpolnjeval krščanske dolžnosti. Pogreb je bil ob veliki udeležbi 20. aprila. Pokojnik naj v miru počiva, staršem, bratom in sestrama naše sožalje!

Brezole pri Račah. Dne 13. aprila je umrla in na veke zatisnila svoje oči v mariborski bolnici tukajšnja zasebnica ter Marijina družbenica M. Frangež. Pogreb rajne se je vršil dne 15. t. m. na pobeškem pokopališču ob obilni udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev. Draga Micka, šla si tja počivat, kjer počiva tvoj dragi bratec Simon. Vsemogočni bodi obema usmiljeni sodnik!

Zgornja Polskava. Na velikonočno nedeljo je za vedno preminula naša nepozabna sosedka, svojemu možu zvesta žena, svojim otrokom pa nad vse skrbna mamica Neža Koban, posestnica na Selah. Pred 14 dnevi se je ponesrečila pri delu na polju. Rajna se je rodila leta 1875 v Laporju ter se je priženila pred 40 leti na precej obširno Kobanovo posestvo na Sele. Složno s svojim možem sta si vzgojila štiri otroke v strogo krščanskem duhu. Starejši sin je predsednik izobraževalnega društva Skala, ki se je pod njegovim nadzorstvom lepo razvilo; drugi je orožnik v Cerknici, tretji in hčerka sta pa

doma. Pogrebne obrede je opravil laporski dekan g. Ozimič ob asistenci domačega g. župnika Gartnerja. G. dekan se je z lepimi besedami poslovil od rajne. Bog ji bodi milostljiv sodnik! Na sedmini za rajno se je nabralo na predlog g. Ivana Koropca na Bukovcu 121.50 D za dijaško kuhinjo v Mariboru. Vsem darovalcem lepa hvala!

Sv. Anton v Slov. goricah. Umrla je dobra Močnikova mati, 76letna posestnica in prevžitkarica v Brengoškem vrhu. Rajna je bila vse življenje skrbna in delavna gospodinja, ki je imela odprte roke za delavce in reveže. V svojem zakonu je vzgojila sedem otrok, izmed katerih je najmlajši padel v vojni, dve hčeri pa sta tudi že šli pred njo v večnost. Komaj en dan po praznikih se je naglo preselila v večnost. Rada je druge spremljala na zadnji poti, zato se jih je tudi njenega pogreba mnogo udeležilo. Položili so jo k večnemu počitku zraven njenega birmanca 63letnega Andreja Slačka iz Andrenc, katerega je pred kratkim na poti v vinograd zadela kap. Kot član Apostolstva mož je vsak mesec pristopil k mizi Gospodovi, zato mu je bilo mesečno sv. obhajilo zadnja popotnica. Gospod njima daj večni pokoj!

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 16. aprila je previdena s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspala Marija Kosi iz Hermanec v 77. letu starosti. Njeno življenje je bilo polno žalostnih, bolj kot veselih dni, ker nesreča in trpljenje sta jo zmiraj obiskovala. Pogreba se je udeležila množica ljudi, kar priča, da je bila rajna povsod priljubljena in spoštovana. Bog ji daj večni mir!

Gaberke pri Šoštanjju. V torek 7. aprila je umrl Grušovnik Franc, posestnik, star 81 let. Pogreb je bil na veliki petek ob 10. uri dopoldne. Rajni se je rodil leta 1855 v ugledni hiši Osonkarjevi v Dolici, župnija sv. Florijana. V Gaberke na Črnetovo posestvo se je priženil leta 1884, oženjen je bil 35 let. Leta 1919 mu je žena umrla. Imela sta pet otrok, 1 dekle je še zelo mlado umrlo, dva sina sta bila žrtvi svetovne vojne. Mlajši sin Janez je padel kot žrtev na italijanski fronti, starejši Franc pa je bil ranjen leta 1914 na ruski fronti in je kot invalid v pravem pomenu besede kot mučenik umrl leta 1936. Rajni oče je gospodaril sam do zadnjega, sin in hči sta mu prav pridno pomagala in štiri leta v bolezni lepo stregla. Rajni

Franc Grušovnik je bil zaveden, versko naroden Slovenec. V javnosti je bil mož na svojem mestu, pri volitvah vedno na katoliški strani. V mlajših letih je bil občinski odbornik ter ima velike zasluge, da ni nekoč okoliška občina Šoštanj prišla v nemčurske roke. Katoliške duhovnike je spoštoval nad vse in tudi on je bil spoštovan, da si pred njim ni nikdo upal sramotiti duhovnika. Katoliških knjig in časopisov je prečital več kot sto drugih ljudi na deželi. »Slovenski gospodar« je bil njegov stalni gost celo njegovo življenje, večkrat je rekel, da je lažje brez kruha kot pa brez »Slovenskega gospodarja«. Rad je hodil k sv. zakramentom in na bolniški postelji je večkrat na leto prejel sv. obhajilo in tudi malo pred smrtjo. Upamo, da že uživa s svojo že umrlo družino nebeško plačilo. Sinu in hčeri pa naše sožalje!

Babno pri Celju. Smrt ne izbira, kar pobira! Ta pregovor se je žal uresničil tudi v naši vasi. Mlada žena Terezija Hauptman je bila v nedeljo dne 19. t. m. še zdrava in krepka, v ponedeljek zvečer pa je ležala že na mrtvaškem odru. Postala je žrtev materinstva. Rodila je sinčka, ki pa je že drugi dan odšel za materjo v večnost. Kako je bila rajna priljubljena med poznanimi, je pokazal njen pogreb ter mnogi venci in šopki. Kljub delu na polju jo je spremljalo na zadnji poti toliko ljudi, kakor že Babno dolgo ne pomni. Bila je dobra revežem, prijazna s sosedi in poznanimi, ter možu, s katerim je bila samo 10 mesecev poročena, zvesta družica. Čitala je najrajše »Slovenskega gospodarja«, ki že več let prihaja v to hišo. Veliko prerano umrli krščanski ženi naj sveti večna luč, žalujočemu možu, sestram in bratom pa naše iskreno sožalje!

Sv. Rupert nad Laškimi. Dne 1. aprila je v Malibrezih-Modrču mirno v Gospodu zaspala Senica Marija, stara Sikoletova mati, v visoki starosti 79 let. Bila je dobra krščanska mati in gospodinja, ki je po velikem trudu in trpljenju svojih let sedaj mirno v sredi številnih vnukov preživela večer svojega življenja in se krščansko pripravljala za svojo smrt. Vrla mati, počivaj v miru božjem! — Na belo nedeljo pa smo imeli kar dva mrliča: V Podkladu pri Sv. Rupertu je po dolgem trpljenju in bolehanju preminul vrli oče Kocman Matija v starosti 74 let. Mož je v svojem življenju moral poskusiti vse mogoče boje za svoj obstanek, a je bil vedno

mislím, koliko si prestal in kako hudo Ti je bilo. To ni prazna beseda. Verjemi mi, da bi Ti bila rada pomagala, da bi bil laže nosil. Najbolj me boli, da je tudi mene premotil videz in sem Te z besedami in vedenjem žalila. Moj Bog, slepa sem bila in ne vem drugega, kakor da Te za odpušcanje prosim. Za nič drugega Te ne prosim kakor le za to, da mi odpustiš. Beseda, ki sem Ti jo dala, mi velja in nikoli ne bom drugega vzela. Pisati ne morem vsega, povedati pa bi Ti bila imela mnogo, mnogo. — Novega ni nič posebnega. Oče so bolelni, zdravnik pa pravi, da ni kaj nevarnega. Da je Močilnik kupil nekaj travnikov od Blazinovega grunta in tisto hišo pri Mežnarju, to Ti bo že znano. Sin je pustil financarsko službo in je že dva meseca tu; zdaj mu bo oče v tej hiši uredil branjarijo. Večkrat je že bil pri nas in Te ima v časti. Meni se zdi čeden in pošten fant. — Zdaj pa ne vem več kaj. Pristrčno Te prosim, odpši mi. Če mi boš le to pisal, da mi odpuščaš, bom zadovoljna. O svojem pisanju nisem nikomur nič rekla; zato Ti ne morem nobenih drugih pozdravov poslati kakor svoje.

Tvoja

Marta Zvonik.

Prvi hip je obšlo Tevža čustvo velikega veselja. Dobro mu je delo, da mu piše Marta tako pristrčno, posebno pa še, da ga imajo pri Zvonikovih v časti.

Morda ga zdaj tudi drugi Podkrajčani drugače sodijo.

Toda nečesa je pogrešal v pismu. Prebral ga je drugič. Ne, niti besedice ni o ljubezni. Ali pa jo ima on še rad? O, še, še, še! Najsi se pamet še tako upira, srce ne neha vpiti: še, še, še! ... Tudi Marta ga ima rada. Čeprav tega ne pove, vendar diha iz vsake vrstice ljubezen. Toda: ali pisma ni sestavila zelo previdno? Ne, pisanje je jasno in odkritosrčno, kakršna je Marta sama. In črno na belem stoji, da nikoli ne bo vzela drugega... Res, nikoli drugega, ampak — njega tudi ne. Vedno si je želela na lepo Dvornikovo domačijo, in ko ji je pozneje o kakem manjem gruntu govoril, ji ni bilo nič po volji. Zdaj je berač in s takim se noče za vse življenje zvezati. Tega ji pač ne more zameriti. Ali on kaj misli na ženitev z njo? Ne, resno ne več. Čeprav čisto lepo zasluži, bo še vendar dosti vode preteklo, da bo imel kaj pod palcem. Toliko ga je že izučilo, da čez noč ni mogoče obogateti. Prav zaradi tega, ker ima Marto rad, je ne sme priklopiti na svojo revščino. Ne, nikakor ne! Ona pa to tudi spoznavlje in ne kaže želje, da bi se vzela. Čemu bi si potem razvnela ljubezen? Ne! Ljubezen brez zakona je bolezen; glavo omoti in srce zagreni. Zanj ni časa, da bi po dekletu izkoprneval. Delati mora in vse sile napeti, da pride zopet do veljave. Trdna dekletja ljubezen tako ni.

(Dalje sledi.)

shrambi je še bilo vse polno steklenic najboljših francoskih vin ter angleškega žganja. V bližini električnih pečl so našli Italijani tudi šivalne stroje amerik. izvora.

Tekma med Badoglijem in generalom Graziani.

Poveljnik italijanskih čet na severu je maršal Badoglio, na jugu pa poveljuje general Graziani. Oba poveljnika prodirata z vso naglico v smeri proti Addis Abebi. Vsak bi rad prvi zasadi italijansko zastavo na vrh neguševske palače v Addis Abebi in bi se s tem činom za vse čase proslavil pred Italijani in bi postal deležen najvišjih Mussolinijevih odlikovanj ter priznanj.